

is. Misverstand omtrent den vogel is uitgesloten, aangezien ik zelf een exemplaar in mijn collectie heb. De kleuren waren zeer duidelijk waarneembaar.

Hilversum, 11 Jan. '23.

Ir. H. J. v. D. HEYDEN, B.I.

De vroege lijster. — Hiermede deel ik u mee, dat ik op zen Kerstdag van 't vorig jaar, in 't Stadspark(je) hier een zanglijster zingende heb aangetroffen. 't Was 's morgens $\pm$ 8 uur. Hoogst waarschijnlijk te danken aan 't buitengewoon zachte weer. Tevens deel ik u mee dat ik met m'n vriend hier telkens een torenvalk waarneem, hoogstwaarschijnlijk $\varnothing$. Interessant is ook, als 't dier plotseling in de lucht met fladderende vleugels stilstaat. Nog kan ik u mededeelen, dat we achter de Nieuwe Westerbegraafplaats (bij Amsterdam), die nog al rijk schijnt te zijn aan vogels, een ijsvogel hebben waargenomen.

D. MOOIJ.

Trekvogels. — Talrijk moet wel het aantal slachtoffers onder de vogels zijn, tengevolge van hun treklust. In twee dagen tijds brachten de schoolkinderen me een doode zanglijster, een roodborstje, een soort gors en een soort leeuwerik, alle gevonden in de nabijheid van of onder telegraaf of telefoondraden. Alle hadden ze het kwetsuur aan den hals en ze werden 's morgens meegebracht (2 ex. waren nog warm). Misschien zijn hier meer speciaal de donkere regennachten schuld aan, waarin juist de trektijd viel. Of is 't ook bekend, dat in heldere nachten de trekvogels tegen draden doodvliegen?

Echt (Limb.) Oct. '22.

R. GEURTS.

Iets over den koekoek. — 17 Sept. l.l. werd mijn vriend door een levendig gekrijsch uit zijn kamer den tuin in geroepen. Hier zag hij een vogel, $\pm$ zoo groot als een duif, die een andere, bijna even groot, onder zijn klauwen hield. Hij meende een roofvogel te zien en wierp er met een steen naar, maar dat bracht den lawaaimaker niet van z'n stuk. Z'n roode kater, een echte vogeltjesvriend, rende er op af, maar vond 't veiliger een terugtrekkende beweging te maken. Toen nam m'n vriend een lat en gaf den vogel zoo'n tik tegen z'n kop, dat hij neerviel en een oogenblik later den geest gaf. De aangevallene, waarschijnlijk een lijster, ging er vandoor. 's Middags bracht hij mij den „mooien roofvogel”, 't welk een *jonge wijfjeskoekoek* was.

Zijn er meer dergelijke gevallen van den koekoek bekend? Komt 't misschien hierdoor, dat op 't platteland de meening heerscht, dat de koekoek in den winter in een roofvogel verandert?

Barbaarsche Kip. — Op 'n regenachtigen Septemberdag werd 'n jonge zwaluw door een kip afgemaakt, doordat deze haar ijskoud met d'r snavel den schedel inhakte. 't Was waarschijnlijk een gebrekkig dier, dat door den zwaren regen op den grond terecht gekomen, niet meer wegvliegen kon.

Groene Specht. — Ethelbert Horne vertelt in „Country Life.” d.d. 21 Oct. 1922.

„Een groene specht had een nestholte gemaakt in een beuk, maar daar dit gat voortdurend vol met water kwam, dacht men dat de boom zou gaan rotten, reden waarom men een vrij dik stuk lood (3 ponsd lood per vierk. voet) over de opening spijkerde na eerst het water te hebben verwijderd. Veertien dagen later, plm. 10 Augustus, had de groene specht een glad en prachtig rond gat door het lood gehakt, terwijl de stukjes lood welke waren uitgehakt aan den voet van den beuk lagen en een driehoekigen vorm hadden. Welke bedoeling de vogel had is niet gemakkelijk te begrijpen, mogelijk werd het gat gebruikt als drinkplaats.”

Heemstede.

JOH. STRIJOS.

Gemiddelden. — In uw aflevering van 1 Febr. j.l. schrijft de heer P. Wolda „Iets over Gemiddelden en over onnauwkeurige getallen”.

Ondergeteekende kan het niet geheel met den schrijver eens zijn. Voor zoover de redeneering gaat over geld-bedragen, is zij wel juist, maar waar de overgang is van de geld-bedragen en lengtemetingen schuilt er een grove onjuistheid.

Ik zou echter niet deze opmerking maken, ware het niet dat juist op deze plaats de conclusie getrokken wordt en deze gespecificeerd vermeld staat: „Dat de fout van elk gemiddelde precies zoo groot is als die van een waarneming”. Deze conclusie moet veeleer luiden: „Dat de fout van een gemiddelde verkleint, naarmate het aantal waarnemingen vergroot”, mits alle waarnemingen met dezelfde nauwgezetheid geschieden.

Ik zal dit door een voorbeeld toelichten, zou eventueel het door den heer W. gekozene kunnen gebruiken, maar het volgende lijkt mij eenvoudiger en duidelijker.

Stel ik heb 10 staafjes ijzer ieder inderdaad 10 mM. lang. Deze ga ik nu meten met een instrument dat een onzekerheid van 1/10 mM. toelaat (evenals de heer W. zijn eieren).

Laten we aannemen dat ik de volgende uitkomst krijg: $10.1 + 10.06 + 9.9 + 10.04 + 10.03 + 10.05 + 10.07 + 9.97 + 9.98 + 9.90 = 100.10$ mM. en krijg dus een gemiddelde waarneming van 10.01 waarin dus de fout bedraagt 1/100 mM., niettegenstaande de metingen geschied zijn met een instrument van een max. fout van 1/10 mM., en is ook de fout, (1/100 mM.) de helft van de beste meting der tien.

Ik geloof dus, Mijnheer de Red. dat U goed doet uwe lezers er op te wijzen zooveel mogelijk waarnemingen te doen, en daarna eerst een gemiddelde te bepalen, en hoe meer waarnemingen, hoe minder ver het gemiddelde van de juistheid zal verwijderd zijn.

Hoek van Holland, Februari 1923.

T. POLIS.

Bijzonderheden van groei. — Verleden jaar plantte ik te Tilburg in 't Bosch op 't Zand eenige jonge Meidoornveertjes (*Crataegus Monogyna*). Dezer dagen, daar weer werkzaam zijnde, vielen mij twee dier plantjes op.

De 1e had reeds kleine scheutjes gemaakt met volkomen bladeren, voor dat de laatste vorst intrad.

De 2e had zijn bladeren van verleden jaar nog. Takjes van ± 0.50 M. lang hadden nog al hun bladeren en de top was nog niet afgesloten en is onder den invloed van 't zachte Januari en Februari weder opnieuw gaan doorgroeien.

Ook in de oksels der voorjarige bladeren toonden zich weder nieuwe scheutjes.

De beide boompjes stonden niet in de volle zon doch in de schaduw van boomen.

Ik veronderstel dat het droge voorjaar de plant laat heeft doen uitloopen. De daarop gevolgde vochtige zomer en de zoele winter deden de plant doorgroeien. 't Verwonderlijke is, dat de strenge vorst in 't laatst van October geen staking in den groei bracht.

Haarlem, 3 Maart 1923.

LEONARD A. SPRINGER.

De geoorde Fuut van Winterswijk. — In de Augustus-aflevering 1922 van dit tijdschrift deelde ik het een en ander mede omtrent het voorkomen en broeden van de geoorde Fuut dicht aan de grens bij Winterswijk.

Het lijkt mij van belang hier nog eens de aandacht van de vogelliefhebbers op te vestigen, daar het m. i. zeker niet is uitgesloten, dat we dezen vogel ter plaatse mogen terug verwachten.

Voor hen, die ernstig willen onderzoeken waar de geoorde Fuut dit jaar misschien zal gaan broeden, wil ik graag alle gewenschte inlichtingen, omtrent tijd en nauwkeurige plaatsomschrijving, verstrekken.

69 Or. Nassaulaan, A'dam.

M. A. LIEFTINCK.

De blauwborstjes. — 26 Maart. 't Is wel vroeg, maar de dag is zoo mooi en warm geweest, in het Zuiden hangt een donderbui, waaruit het rommelt en weerlicht en die morgen misschien guren Noordenwind brengt en de vogelkalender van BURDET en THIJSSSE zegt, dat in deze week de blauwborstjes moeten aankomen, zoodat ik, na den eten mijn fiets neem en naar mijn blauwborsten vriend trek. Nog geen vijf minuten wandel ik langs die vriend, of daar hoor ik het kenmerkende begin van het blauwborstjeslied, het hooge tji-tiep, tji-tiep, met het nachtegaalachtige accelerando. Iets verder weer één en nog één, en, waar in den broedtijd hoogstens drie paren zitten, zingen nu zes of zeven blauwborstjes te gelijk. Daar ga je van zelf eens rustig bij zitten en genieten.

Het imiteeren is weer meesterlijk, hier is 't vooral de lijster, die nagebootst wordt, maar